

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

III. De exteriori Fidei confessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

nam: diuinum, an Ecclesiasticum? Partim est diuinum, naturale, partim positium, Ecclesiasticum.

19. Num fideles alia extra Symbolum callere teneantur? Tenentur quidem dignoscere Sacramenta quæ debent recipere, decem Decalogi mandata, quinque Ecclesiæ præcepta, et Oratione Dominica petitiones promiscuè saltem. Angelica salutatio, ac oratio SALVE REGINA, haud necessariorum quidem, sed tamen laudabiliter ediscenda.

20. Quanam in aetate fideles explicite teneantur predicta credere? Quando vsu rationis funguntur, sufficienti instructione præcedente. Equidem obligatio hæc sub peccato mortali, nisi ignorantia excuset.

21. Quandonam Confessarius tenetur de Christiana doctrina penitentem interrogare? Quando probabiliter eum ignorare iudicauerit. Qui vrbibus educantur haud interrogandi, secus ij, qui villis degunt.

22. Sufficit ne in mortis articulo ea ægrotanti proponere, qua credi debent medijs necessitate? Sufficit ei proponere Trinitatis mysterium, esse Deum remuneratorem, carnem sumpsisse, mortuum esse; quia ægrotus haud vberioris doctrinæ capax.

CAPVT III.

De exteriori Fidei Confessione, ac disputatione eius mysteriorum.

23. Tenemur ne præcepto, Fidem exterius profiteri? De Fide est nos ad id præcepto obligari. §. I. Confessio Fidei.

24. Quandonam hoc præceptum obligat? Quando in odium Fidei interrogamur. Quando iudico ex mea publica confessione aliquem fidelem ad Christum accessurum. Quando ex silentio Deo debitus honor aufertur.

25. Qui rogatus de Fide, tacet, violat ne præceptum confessionis Fidei? Publicè rogatus tenetur respondere, ne præceptum transgrediatur. At clam interrogatus, amphibologica responsione potest interrogantem illudere. Profectò aut interrogetur quis, aut non, nunquam est licitum se Christianum abnegare. Qui se Turcam, aut hæreticum esse falsò affirmat, contra debitam Fidei confessionem agit; non autem qui se abnegat Sacerdotem, aut Missam exaudisse; quia

NON verita

veritatem quidem violat, non Fidei confessionem. Nec Clerici, qui vestes deponunt, quando per vrbes haereticorum iter peragunt, ne Catholici habiti vexatione afficiantur, Fidei violant confessionem.

26. *Quaenam licita fuga persecutionis tempore, quaenam illicita?* Eis solis fugere licet, quorum praesentia non est necessaria. At Parochi, Pastores, personaeque publicae haud fugere se dare possunt; quia eorum praesentia fidelibus est necessaria.

27. *Tenemur ne aliquando fugere?* Minimè, nisi periculum adsit Fidei adneganda. Porro quando necessitas non viget, aut maioris boni probabilitas desit, ex lege naturae vitam tueri debemus.

28. *An liceat externis vestibus Religionem dissimulare, ut infidelium cultum fugere?* Licet, modò non sit vestis illa distinctiua expressè Religionis, ob specialem cultum debitam sectae auctori.

29. *Num liceat Catholico apud infidelium hospitia caribus vesci sexta feria, ad Fidem dissimulandam?* Si se simulat debilem, aut agrotantem, non delinquit aduersus Fidei confessionem; quia tunc Fides celatur quidem, non abnegatur. Porro si carne vescatur, ad vitae periculum fugiendum, non delinquit; quia ex se carniū esus haud est signum infidelitatis.

30. *Quid de ingressu ad haereticorum delubra, sermonum auditione, &c.* Potest quis interesse, modò non adsit scandalum, aut periculum peruersionis. *Princeps haereticus id praecipit in Religionis signum.* Non licet, ex Pauli V. declaratione.

31. *Licet ne non gestare statutum signum, ut vera Religio distinguatur à falsa?* Regulariter non licet, affirmo; sed ob grauem causam, modò absit scandalum.

32. *An possit seruus domino haeretico in templo familiaris?* Potest, modò in ritu infideli cum illo non communicet. *An falsam Religionem simulare, nunquam est licitum, nisi forte per iocum.*

33. *Quinam teneantur ad externam Fidei professionem ex praecepto Tridentini?* Parochi tenentur, aut Canonici, & dignitates Cathedralis Ecclesiae Episcopi, Archiepiscopi Provinciali Concilio assistentes. Extenditur quidem ad Magistros regulares, & ad quoscunque facultatis cuiusvis professores. Quae quidem publica professio Fidei personaliter facienda intra duos menses à Beneficij possessione, sub poena fructuum amissionis.

34. *Quænam prohibitum sit, de rebus Fidei disputare?* Cùm sit duplex disputatio, vna materialis sine animo quidem impugnandi Fidem, altera formalis inter Catholicos & hæreticos; hæc naturali iure prohibetur ignorantibus, ob periculum Fidei despectionis. At Canonico iure omninò laicis prohibita, est, modò necessitas non urgeat.

§. 2.
Disputatio de Fidei Myste-
rijs.

CAPVT IV.

De Peccatis contra Fidem.

35. *Præcipua crimina contra Fidam assigna.* Sunt ignorantia, Paganismus, Iudaismus, Hæresis.

§. 1.
Ignorantia rerū Fidei.

36. *Ignorantia crimen expende.* Licet ignorantia eorum, quæ necessaria sunt, nec est actus malus, nec actus boni præcepti cessatio, sed habitus quidam: tamen ex aliquo capite potest esse peccatum. *Quis voluntariè Fidem ignorat, & ideo in aliquem errorem aduersus eam incidit.* Si promptus sit ad commendationem, & credat implicite quod credit Ecclesia, hæreticus non est.

pag. 512

37. *An possit dari inculpabilis ignorantia circa Fidei Mysteria?* Potest, & tunc est quædam infidelitas purè negatiua. Porò ignorantia vincibilis duplex est, vna priuatiua, cùm adultus caret Fide, quam & potuit, & debuit habere: altera positiua, cum iudicat falsum aliquod Fidei Mysterium, aut res, quæ credenda proponitur.

38. *Paganismi crimen exponas.* Paganam haud sacris scripturis adhibent fidem. *An cogendi ad fidem suscipiendam?* Minimè, præcipuè cum subditi non sunt; licet & amicis verbis, & munusculis illos allicere. Subditi possunt cogi ad Fidem audiendam, non subditi minimè. Potest Princeps, aut dominus cogere eos ad naturalis legis obseruationem, & ne impediant Euangelij prædicationem & punire eos ob iniuriam Christianæ Religionis illatam.

§. 2.
Paganismus

39. *An ritus Paganorum tolerari possint?* Ita planè, si non cedant in Ecclesiæ iniuriam. Prohibitum quidem iure, Paganos Ecclesiæ subditos Christicolamancipia habere; quæ quidem possunt fugere, vti ad propria se referant.

40. *Num liceat Paganis vendere ea, quæ ex se ad superstitionem pertinent, v. gr. idola?* Minimè. Indifferentia autem, v. g. lapides, ligna, vendi possunt, licet ab eis sint infidelem in usum conuertenda.